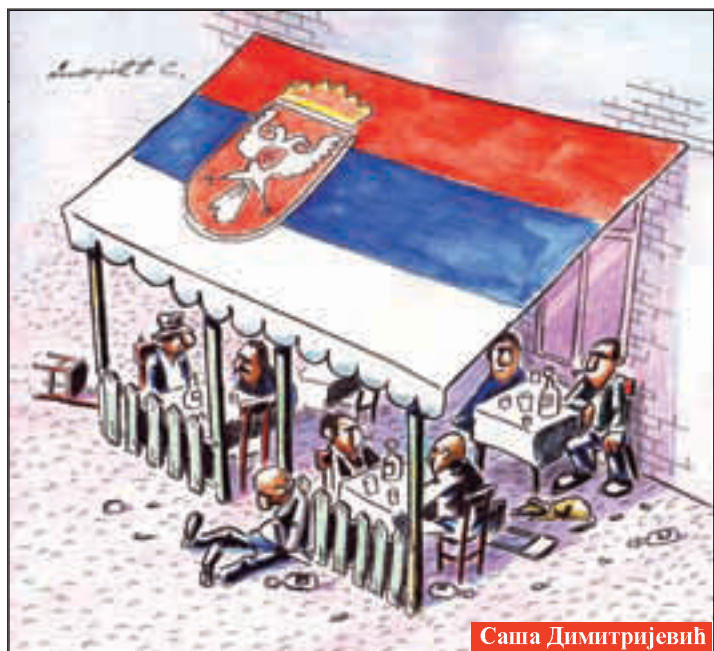

ЧИЧАК

САТИРИЧНИ ДОДАТАК ЗА КРАЉЕВО И ОТАЏИНУ ☺ УРЕЂУЈЕ КРАЉЕВСКИ САТИРИЧНИ КРУГ

Саша Димитријевић

Зоран Туцаковић
БОЛ И УТЕХА

Бол властити сваког од нас типши,
Мука често људски образ мења,
Али чемер не сме да уништи
Перспективу вечног помирења.

Ви који сте пулпали балоне
Кад ономад сконча сужањ хашки,
Сада треба да љубите оне
Што посташе од првених - нашки.

А ви који спремно наздрављасте
Кад смакоше премијера личног,
Нек' у вашим срцима сад расте
Демократска љубав безгранично.

Болови се мере врло тешко,
На кантару лични бол претеже,
Зато треба гледати са смешком
На све лепо што вас сада веже.

А вежу вас изнутра и споља,
Никад јаче нису биле нити.
Високих је господара воља
Да сви вуци најзад буду сити.

Тек - стадо ће опет бити стадо.
Поново ће допустити стрижу,
И блејаће с пробуђеном надом
Да ће лепши дани да се нижу.

Баш је лепо живети у нади!
Баш је лепо помирити боле!
Помирење праву љубав гради,
Помирени могу да се воле.

АФОРИЗАМ БРОЈА
**Почело је кнежевом
вечером, а завршило
се на сплавовима.**
Драгутин Минић Карло

Димитрије Јовановић
**ДРЖАВНИ
ГОВОРНИЦИ**

У Платоновом дијалогу Менексен, Сократ каже Менексену: „Али кад би требало да се похвално говори о Атињанима пред Пелопонезјанима, или о Пелопонезјанима пред Атињанима – е, ту би био потребан ваљан беседник да би убедио слушаоце и да би стекао признање. А кад неко иступа пред онима о којима и казује похвалу, онда то и није тешко да га људи сматрају добрим беседником“.

Мој пријатељ из IV века пре наше ере, који није ни сањао да ће после толико векова имати мноштво пријатеља (можебити није рачунао ни на једног, а на мене није ни помишљао), зачудио би се када би био у прилици да слуша неке државне говорнике. Наши државни говорници убеђују, нас већ убеђене, да је наше оно што је наше, а да с обзиром на то да је наше, има потребу и да остане наше! И још, да се ми морамо за то наше борити! Не кажу ништа о томе како и због чега би требало да се боримо за оно што је већ наше! А ако је то само било наше, а сада више и није баш наше, онда је то неко некоме некада поклобно, продао, окретао главу кад нам је неко некада то наше узимао! Јер, ако је тако, тада је неко дао, поклобно, или главу окретао док је неко то узимао, куповао или отимао! А ако то државни говорници не кажу, онда имају разлог зашто то не говоре! Или би морали претом на себе и своје да покажу! А онда - Бога питај шта би било!

Убеђују нас државни говорници да добро живимо! И лепо! Чак, неочекивано добро и још мање очекивано лепо! Додуше, признају у својим говорима неке објективне тешкоће и субјективне домаће издајнике. Не помињу при том стране силе и стране плаћенике! Користећи стилске и остале фигуре поручују да се може још теже и ружније живети, а тако би сасвим сигурно и било да није њих и њихових! Можебити, кажу они, да се не би ни живело!

Тако они!
О себи, ништа! Како они живе и како се због наше добробити муче по вилама и хотелима, не кажу! Из скромности! Те најчепће и највеће врлине наших државних говорника! А ми бисмо морали и сами знати: да њима и њиховима није лако са нама овако неразумнима и килавима! Напротив, тешко им је! Најтеже!

Лако је нама живот живети, тешко је о животу говорити! Зато ми и ћутимо! Због тога они и говоре!

Ми не морамо да говоримо, ни говоре да пишемо! Довољно је само да слушамо! И живимо!

Дакле, наши државни говорници

Миланко Каличанин

Да је Платон данас жив (што би, признајем, било дивно чудо) схватио би да се државни говорници труде да буду добри овде, код нас, не хвалећи нас другима, него пред нама самим! И још да су то заиста добри и убедљиви говорници који нас увек, али баш увек, убеђене убеде! Да је то тако, доказују они бројем добијених (или добро пребројаних) гласова, а да Платон и није био баш сасвим у праву нити, пак, да они имају потребе да говоре мењају! Нити другима да говоре!

Они који су њима и њиховим налогодавцима важни, овде су! Гласачи, дакле!
Додуше, покушавали су, није да нису, да говоре, којима себе хвале, а и нас спомињу, протуре и другима! Макар малчице! Али ништа! Јесте хвала велика, јесмо и ми споменути! И предака и родбине наше у тим говорима има! Али цаба! Никога не преварише, осим нас!
Сви знају за кога су говори писани! И сврха која им је, знају! Јер, ма где и ма коме државни говорници говоре држали, они се само својим гласачима обраћају. И никоме више!
Тако на радију!
Тако на телевизији!
Тако на трибинама!
Тако на митинзима и у телеграмима подршке!
И уопште, тако!

**ИЗЈАВА
БОЛИ
ГЛАВА**

«Ми ћемо учинити све да помогнемо Демократској странци да упути СПС на европску страну!»

Чедомир Јовановић, помагало

На испиту зрелости трулеж је у комисији!

Цукеле без педигреа шетају цукеле с педигреом!
Р. Д. Блажић

Ко лаже, тај и краде. Ко краде - има од чега да живи!

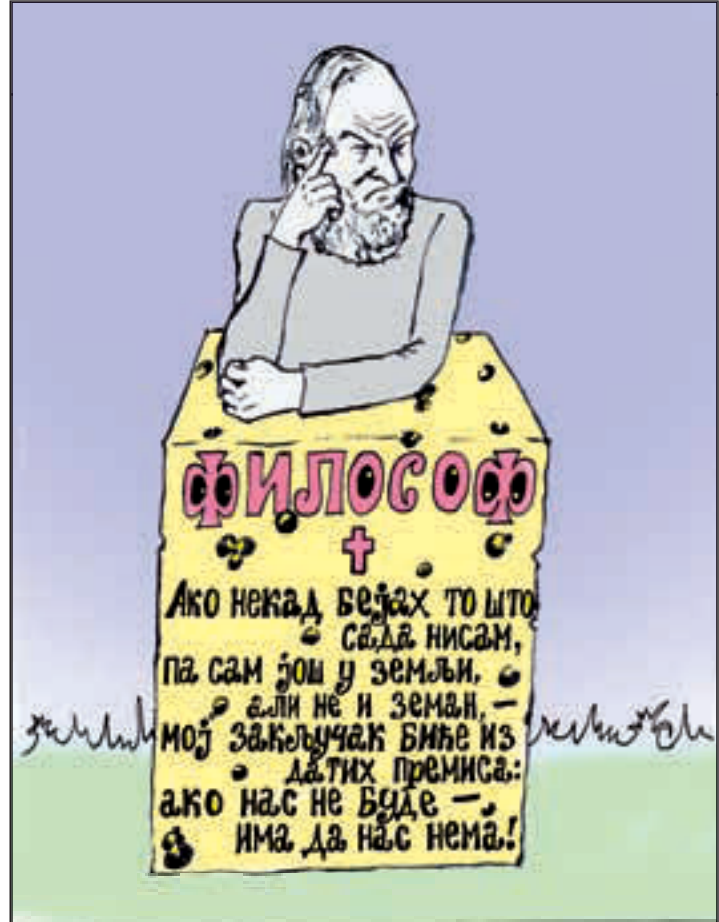
То је њима наша мала дала!
С. Анчић

Пријатељство је на све већој цени. Већ је прешло сто евра.

У Скупштини свака клупа је магарећа.

Демократе ће демократски, демократским гласачима, да увале, демократски курац!
Д. Јовановић

БАРУТАНА

Спомен подиже и камен изреза Драган Бунарић